

[Lissa Mathiasen]

der kommer til udbetaling, anslået er omkring 25 mio. kr., og Københavns Kommune vil vel skulle have andel i de 23-24 mio. kr. Jeg vil godt høre ministerens kommentar til det.

Men samtidig vil jeg sige, at jeg tror, det kan være nyttigt under udvalgsarbejdet at se lidt nærmere på disse ting også generelt i forhold til belastningen af de meget sparsomme – det synes jeg godt man kan være bekendt at sige – byfornyelsesmidler, som vi har til rådighed i dag.

Når der var tale om udbetaling af tilskud, som ministeren her lægger op til i forbindelse med kondemnering, har vi tidligere rejst ønsket om, at man skulle se på muligheden af, om man kunne anvende disse boliger til andet formål.

Derfor er vi meget tilfreds med, at ministeren i forslaget også peger på det.

Men der er én ting, jeg godt vil efterlyse, det er det bebudede tiltag på skattesiden. Jeg kan ikke rigtig se, at det foreligger fra skatteministerens side. Jeg vil godt høre boligministeren om det, for det kunne da være meget rart at se det i relation til dette lovforslag.

Som det forhåbentlig klart er fremgået, er Socialdemokratiet overordentlig positivt over for forslaget, men finder dog, at der er behov for under udvalgsarbejdet at få opklaret nogle ting.

Lizzie Lichtenberg (KF):

Under behandlingen den 16. marts dette år af et beslutningsforslag fra SF og Fremskridtspartiet tilkendegav boligministeren, at hun ville komme med et forslag om ændring af byfornyelsesloven med det formål at gøre det muligt efter nærmere fastlagte retningslinjer at yde godtgørelse til ejere af ejer- og andelsboliger, som får deres ejendom kondemneret. Det er dette lovforslag, der nu er til behandling, og jeg kan på den konservative gruppes vegne tilslutte mig lovforslaget.

Det er lykkedes, synes jeg, på en god måde at få afgrænset den kreds, det drejer sig om. For det første taler man om, at det er tilskud; man går altså ikke bort fra kondemneringsreglernes almindelige regler, hvor der netop ikke kan ydes erstatning eller tilskud, men det er en ganske bestemt, afgrænset kreds, der tales om her. Populært sagt er det ejere af ejerlejligheder, andelsboliger, boligaktieselskaber og anpartslejligheder, som er kommet i klemme på den ene eller den anden måde i en kondemneringssag.

Det tilskud, man giver, er den værdiforringelse, der er sket som følge af kondemneringsbeslutningen, og selve værdiforringelsen er forskellen mellem værdien før og værdien efter kondemnering. Her kommer jo netop spørgsmålet om fremtidig anvendelse ind, således at den må indgå med en værdi, når man skal fastsætte værdien efter kondemneringen. Jeg tror, at dette forslag vil kunne hjælpe de husejere og ejerlejlighedsejere, som er kommet i klemme, og som sagt kan den konservative gruppe støtte det.

Vi ser også frem til, at man får den nødvendige lovhjemmel vedrørende skattefritagelse for disse tilskud, for det ville jo være en lille smule Ebberød Bank, hvis man først fik et tilskud og senere skulle betale skat af det. Derfor vil vi gerne høre boligministerens kommentarer til, hvordan man har tænkt sig, at dette skulle foregå, og i hvilket forum det skulle være.

Jeg nævnte, at det er en afgrænset kreds, og det er også afgrænset på en anden måde. Ifølge lovens § 75 har ejeren til en kondemneret lejlighed eller ejendom ret til at fremsætte et forbedringsforslag. Det er jo kommunalbestyrelsen, der godkender et sådant forbedringsforslag, og før den har behandlet det og har besluttet, om det kan gøre fyldest, kan man ikke udbetale tilskud for forringelse. Man kan ikke både få for en forbedringsplan og et tilskud, således at man må formode, at man vil frafalde muligheden for forbedringsforslag og nøjes med det tilskud, der kan udbetales.

Jeg håber, lovforslaget får en velvillig og hurtig behandling i Folketinget og i udvalget.

Holger K. Nielsen (SF):

Dette lovforslag er jo en udløber af det beslutningsforslag, som blev fremsat af en alliance mellem SF og Fremskridtspartiet. Det er ikke særlig tit, at vi fremsætter fælles forslag, men vi gjorde det dog ved denne lejlighed for at afhjælpe nogle af de ret urimelige konsekvenser, der er af kondemneringspolitikken, specielt i Københavns Kommune.

Københavns Kommune havde afsagt kondemneringskendelser især i forhold til kælderlejligheder, som på mange måder virkede urimelige på de mennesker, der boede i de pågældende lejligheder, og som havde købt dem som ejerlejligheder i den tro, at når samfundet gav ret til, at de kunne udstykkes som ejerlejligheder